

- Παραμύθι , Αρχαϊκά προτρεπτικός λόγος, παραίνεση, παρηγοριά.
Παρα + μυθέομαι + ούμαι → κοντά + διηγούμαι , ομιλώ, συλλογίζομαι , εξετάζω.
- Παραμύθια

Περιοδικό «Διαβάζω» τεύχος 130.

σελ. 15, 18

σελ. 32 Για το λαϊκό παραμύθι

Αναφορά στους παραμυθάδες. Σελ. 45 -46-47

- Αφήγηση

Αφήγηση: η παρουσίαση γραπτά ή προφορικά ενός γεγονότος ή μιας σειράς γεγονότων πραγματικών ή μυθοπλαστικών. Άρα η αφήγηση δεν είναι μια διαδικασία που συνδέεται αποκλειστικά με τη λογοτεχνία αλλά τη συναντάμε και σε άλλες μορφές τέχνης (π.χ. κινηματογράφος) αλλά και στη καθημερινή μας ζωή.

Η διαδικασία αυτή προϋποθέτει πομπό (αφηγητή), δέκτη και μήνυμα (περιεχόμενο αφήγησης).

- Αφηγητής:

Ο πομπός αυτός που αναλαμβάνει την ευθύνη της αφηγηματικής πράξης στα μυθοπλαστικά κείμενα .

Δεν πρέπει να ταυτίζουμε το συγγραφέα με τον αφηγητή. Ο συγγραφέας είναι ένα υπαρκτό πρόσωπο που ανήκει στο πραγματικό κόσμο και εκπέμπει μια πλαστή ιστορία προς ένα άλλο υπαρκτό πρόσωπο, τον αναγνώστη. Ο αφηγητής ενός λογοτεχνικού κειμένου αποτελεί μέλος ενός μυθοπλαστικού κόσμου του κειμένου και απευθύνεται σ' ένα άλλο μέλος αυτού του κόσμου το λεγόμενο αποδέκτη της αφήγησης. Έτσι ο συγγραφέας μιλά σαν να ήταν αυτός ο αφηγητής και ο αναγνώστης αποδέχεται το μήνυμα σαν να ήταν αυτός ο αποδέκτης της αφήγησης.

- Αφηγητές

1. Εξωδιηγητικός – Ετεροδιηγητικός: Αφηγητής που διηγείται μια ιστορία στην οποία δε μετέχει. π.χ. Όμηρος στην Ιλιάδα και Οδύσσεια.
2. Παντογνώστης:
Αφηγητής που διηγείται την ιστορία του. (Αφηγητές αυτοβιογραφικών έργων).
3. Ομοδιηγητικοί αφηγητές: Αυτοί που συμμετείχαν στην ιστορία που αφηγούνται είτε ως πρωταγωνιστές (αυτοδιηγητικές αφηγήσεις) είτε ως παρατηρητές και αυτόπτες μάρτυρες. Ο Μανουέλ είναι ομοδιηγητικός αφηγητής.

Λεξικό Λογοτεχνικών όρων σελ. 28-31.

- Άρθρο με θέμα: «Αφήγηση ως γνώση» του Απόστολου Δοξιάδη.